

Jan-Anders "Jatte" Erikssons målningar på Remi visar både på utsatthet, sökande och en liten oro över vad som egentligen är på väg att hända, menar Christer B Jarlås.

FOTO: TOMAS LARSSON

Måleri när det är som allra bäst

GALLERI REMI

En av mina absoluta favoriter bland nu levande svenska konstnärer är Jan-Anders "Jatte" Eriksson från Luleå. Det är nu tredje gången han ställer ut sitt måleri i olja och sina emaljer hos Galleri Remi. I artikeln i ÖP i lördags nämns både Caspar David Friedrich och Carl Kylberg. Och visst korresponderar "Jattes" konst med många storheter.

Men samtidigt går det inte att komma ifrån att "Jatte" hittat sin egen väg. Hans bildspråk i färgva-

let, i oroliga himlar, i de stora ödsliga vidderna. Man känner igen hans sätt att skapa. Om man lämnar de klassiska konstreferenserna så finns det också många drag av science fiction, om det öde landet som står kvar, där finns poesi – både den kärva med tydlig norrländsk dialekt och de stora mästarna, där finns musik, den coola jazzen och ibland hetsigare rytmer.

Det här är ett måleri på sina egna villkor. Och den som granskar de till synes obefolkade landskapen med sina spännande ljussättningar närmare, hittar allt fler spår ef-

ter mänsklig närvaro. Och verken som innehåller människor visar både på utsatthet, sökande och en liten oro över vad som egentligen är på väg att hända.

"Jattes" måleri förmedlar storheten i måleriet så tydligt. Att genomtänkt placera färger på en yta kan ibland lyckas förmedla mer än vad de flesta andra kulturyttringar kan. Okej, alla 19 målningar och fyra emaljer är givetvis inte lika gripande. Men tillräckligt många är det. Att njuta detta måleri när det är som bäst är något alla bör unna sig. Utställningen finns kvar till 27 mars.

ÖP 12 mars 2013 Christer B Jarlås